

Kl. 13:51

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu er det jo sådan, at det her lovforslag rent faktisk giver nogle muligheder for nogle, som vi ellers ville forvente ville trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet.

Det, vi har set på arbejdsmarkedet, er, at med hensyn til seniorer, som er 64 år eller derover, og som har en betydelig indkomst – vi har så vurderet, at det er over 550.000 kr. årligt – er der meget stor sandsynlighed for, at de vil blive på arbejdsmarkedet under alle omstændigheder. Derfor bliver de jo netop ikke tilgodeset med det her forslag. Det her er for dem, som går og overvejer, om det faktisk bedre kan betale sig for dem at stoppe med at arbejde, fordi de i bund og grund ikke får så meget ud af det økonomisk. Der synes vi, det er vigtigt at give den her gulerod.

Så vil jeg vende tilbage til det, som Arbejdsmarkedskommissionens formand rent faktisk har sagt, for det, som Arbejdsmarkedskommissionen har bekræftet, er, at det her er et selvfinansierende forslag. Jeg synes, det er positivt, at man har noget at rive i, og at det er meget positivt, hvis det her forslag kan være selvfinansierende og samtidig sikre, at der er 4.000 ekstra på arbejdsmarkedet, som måske har lyst til at blive hængende, ikke bare mens de er på den her ordning, men også efterfølgende.

Kl. 13:52

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Nick Hækkerup.

Kl. 13:52

(Ordfører)**Nick Hækkerup (S):**

Socialdemokratiet kan ikke støtte det fremsatte forslag. Det er der navnlig tre grunde til: Den første er, at det er socialt skævt; den anden er, at det har en begrænset effekt; og den tredje er, at forslaget er afgrænset på en måde, som virker urimelig og uigenomtænkt.

Til den første del af det, nemlig det, at forslaget er socialt skævt, vil jeg sige, at den typiske modtager af den her præmie på 100.000 kr. vil være mænd med god løn og arbejde, der er mindre krævende. Det er de veluddannede, de sunde, de vellønnede og de privilegerede, der får ekstra penge, fordi de er så flinke at beholde det arbejde, som de holder af og kun nødig slipper.

Folk på deltid, folk med et vist ledighedsniveau, folk, der har forladt arbejdsmarkedet, er

ikke omfattet af forslaget. Er man i løntilskud eller støttet beskæftigelse, f.eks. på fleksjob, er man også udelukket fra ordningen. Helt konkret betyder f.eks. kravet om, at man højst må have et halvt års ledighed i løbet af perioden, fra man er 60 år, til man er 64 år, at mere end hver fjerde 3F'er ikke vil være berettiget til skattnedslaget på grund af for meget ledighed. Det samme gør sig gældende for kun hver tiende akademiker.

Nedslidte personer får ingen glæde af ordningen. NNF har angivet, at de har omkring fem medlemmer, der vil kvalificere sig til præmien, resten har ikke arbejdet fuldt ud til det 65. år, mange var nedslidt før tiden, og nogle var der ikke arbejde til, da de blev, til de var sidst i 50'erne.

Forslaget hører hjemme i en verden, hvor alt kan gøres op i penge. Den store tidlige tilbage-trækning fra det danske arbejdsmarked tyder på, at andre forhold end økonomi spiller ind, når danskerne beslutter sig for, om de vil blive på arbejdsmarkedet; f.eks. om der er et ordentligt arbejdsmiljø, om der sker fysisk og psykisk nedslidning og alt muligt andet.

De lavtlønnede og de ufaglærte, de, der alt andet lige har de skæve arbejdstider, det dårlige arbejdsmiljø og den store nedslidning, må så oven i købet lide den tort, at hvis de kæmper sig igennem og bliver til det 65. år, får de ikke de 100.000 kr. i skattefri præmie. Det drejer sig om de ca. 60 pct. af de 60-årige, som er i beskæftigelse, og som tjener under 250.000 kr. årligt. Efter regeringens og Dansk Folkepartis aftale er de mindre værd, de er ikke så gode mennesker, og derfor har de heller ikke fortjent at få 100.000 kr., men bliver spist af med et mindre beløb.

Så har forslaget jo også begrænset effekt. Det angives i forslaget, at effekten på arbejdsudbuddet skønnes at være 4.000 personer, hvilket meget belejligt lige nøjagtig gør, at forslaget er selvfinansierende. Det betyder, at den typiske modtager af beløbet er en af de omkring 12.000 personer, der under alle omstændigheder ville blive på arbejdsmarkedet, til de er 65 år. Derfra skal man så trække de omkring 1.000 personer, der er udelukket, fordi de tjener over 550.000 kr. Så der er altså 11.000 personer, der får præmien for at gøre det, som de under alle omstændigheder ville gøre. Prisen, som samfundet betaler for det, er 300 mio. kr. i 2010, 600 mio. kr. i 2011 og 800 mio. kr. i hvert af årene 2012, 2013, 2014, 2015 og 2016.

Skønnet over effekten på arbejdsmarkedsudbuddet, altså de 4.000 personer, er ifølge lovfør-